

Moldova va contribui la păstrarea tranzitului gazului rusesc prin Ucraina

În condiții de neîncredere reciprocă între Rusia, Ucraina și Uniunea Europeană, guvernul Sandu-Dodon poate deveni principalul mediator în negocierile privind gazele.

Astăzi, președintele Republicii Moldova, Igor Dodon, a efectuat o vizită în Rusia, unde se va întâlni cu vicepremierul Dumitru Cozac. După cum s-a raportat, una dintre principalele subiecte de comunicare între Dodon și reprezentantul special al lui Vladimir Putin va fi problema livrărilor rusești de gaze către Moldova. Cel mai probabil, Dodon va încerca să „țină pasul” cu succesele politicii externe a guvernului Maia Sandu, care a reușit să deblocheze asistența macrofinanciară a UE și să negocieze prețurile gazului la Moscova. Într-un interviu acordat TASS-ului rus, Președintele a subliniat, pentru un motiv întemeiat, că statutul de observator la EAEU ar putea ajuta Chișinăul să obțină reducerea dorită pentru combustibilul albastru – la urma urmei, anume lui Dodon i-a reușit să facă acest lucru/

Cu toate acestea, reducerea nu va conta când gazul pur și simplu nu ajunge în Moldova. Este evident pentru toată lumea că, în prezent, pentru Moldova, problema reducerii prețului gazelor este mult mai acută, dar, în principiu, păstrarea schemei anterioare de aprovizionare. După cum știți, aceasta este acum o problemă enormă. Contractul actual pentru tranzitul gazului rusesc pe teritoriul Ucrainei expiră la sfârșitul acestui an. Negocierile în forma trilaterală Rusia-Ucraina-UE pentru extinderea acesteia se desfășoară până în prezent extrem de încet și fără progrese semnificative.

Pentru a se înțelege Kievul și Moscova în mediul actual este

incredibil de dificil. Părțile și-au pus reciproc condiții excesive, adesea impracticabile, și fiecare declarație pe tema gazului din partea reprezentanților Rusiei și Ucrainei în țara lor este văzută literal sub microscop pe tema „trădării intereselor naționale”. Acest lucru elimină practic posibilitatea de manevră și de compromis. În plus, negocierile privind gazele deja lenești sunt, de asemenea, complicate de contextul electoral dificil din Ucraina, unde seria de alegeri nu se oprește.

Desigur, atât Moscova, cât și Kievul încearcă să evite vina pentru încetinirea negocierilor și, din când în când, să prezinte diferite inițiative. Deci, recent, Gazprom a propus să înceapă negocierile „de la zero”, iar Vladimir Zelenski și-a exprimat intenția fermă de a rezolva problema și de a se așeza la masa de negocieri cât mai curând posibil, deoarece aceasta este „o chestiune a securității energetice a țării”. Cu toate acestea, în practică, situația nu avansează și chiar medierea Bruxelles-ului nu ajută cu adevărat. Între Rusia și UE, și, bineînțeles, într-o măsură mai mare între Kiev și Moscova, domnește o neîncredere totală.

În acest moment, guvernul de coaliție al „acordului geopolitic” creat de blocul proeuropean ACUM și socialiștii pro-ruși din Moldova nu a avut loc. Maia Sandu și Igor Dodon au împărțit rațional domeniile de responsabilitate: primul ministru se angajează absolut în Europa și se bucură de loialitatea nediscriminată a liderilor UE. Igor Dodon menține un monopol asupra contactelor cu Moscova și menține relații constructive cu oficialii ruși ca singurul politician moldovenesc care nu este „stricat” de retorica anti-rusă și declarații de dragoste pentru Occident. Astfel, actuala conducere a Republicii Moldova, în tandem, poate comunica în principiu cu oricine din Europa. În plus, Moldova menține relații bune cu Ucraina și, judecând după întâlnirea optimistă a lui Zelenski și Sandu, le poate consolida mai mult.

Datorită acestei situații, Chișinăul poate deveni un mediator

universal în pregătirea negocierilor privind gazul: Moscova nu poate comunica cu administrația Zelenski în principiu, dar este pe deplin capabilă să transmită anumite mesaje de-a lungul lanțului Dodon-Sandu-Zelenski la Kiev. Uniunea Europeană nu poate exercita prea multă presiune asupra Kievului în probleme de conservare a tranzitului, dar poate să-și răspundă dorințele prin aceleași canale – prin Chișinău. Este demn de remarcat că autoritățile moldovenești au un motiv ideal de a fi mediator în problema gazelor naturale: dacă tranzitul se oprește, Moldova nu va evita problemele, astfel încât liderii moldoveni să poată continua „legal” să continue să participe la negocierile privind problema gazelor naturale.

Actualmente, Chișinăul are o șansă reală și chiar unică de a deveni un actor independent în geopolitică regională. Fiind împărțită de preferințele geopolitice ale societății, împovărată de bagajele problemei transnistrene, Moldova de la prăbușirea URSS nu și-a putut revendica ambiția de a fi un jucător străin independent, cu propria sa greutate și autoritate. Astăzi, Chișinăul are o astfel de șansă și dacă noul guvern al țării poate profita de acesta, succesul în negocierile în domeniul gazului poate consolida nu numai actuala coaliție de guvernământ, ci și consensul pe care cei trei „mari actori” l-au reușit să le facă folosind exemplul Republicii Moldova. Dar, în rămășița uscată, contribuția Chișinăului la păstrarea tranzitului prin Ucraina poate fi transformată într-o reducere de gaz – pe deplin justificată în spiritul scopurilor oficiale ale vizitelor lui Igor Dodon la Moscova.